

แนวทางการประเมินประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ กรณีศึกษาเขตพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย

นายสหัสวรรษ กิติวังค์ รหัสนิสิต 61090153, อาจารย์นิภาพรรณ อนันต์พลศักดิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำแนวคิด TOPSIS MENTHOD มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์และเพื่อศึกษาว่าปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านคุณภาพและปัจจัยด้านพนักงาน เหมาะสมต่อการใช้ในการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

ผลจากการวิจัยพบว่า การศึกษาแนวทางการประเมินประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยใช้หลักการ TOPSIS MENTHOD กรณีศึกษาเขตพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มากที่สุดจากการหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดคือ ปัจจัยด้านพนักงานซึ่งสามารถหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดเท่ากับ 1 และปัจจัยที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์น้อยที่สุดจากการหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดคือ ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไรซึ่งสามารถหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดเท่ากับ 0.20

1. บทนำ

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูงและมีศักยภาพของประเทศไทย โดยไทยเป็นฐานการผลิตรถยนต์ อันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นผู้ส่งออกยานยนต์รายใหญ่ระดับ 1 ใน 10 ของโลก (ได้แก่ จีน อินเดีย สหรัฐอเมริกา บราซิล ไทย เยอรมนี ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เม็กซิโก และอินโดนีเซีย) ไทยมีศักยภาพในการผลิตรถยนต์ที่มีความเฉพาะใน 3 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ รถปิกอัพ รถยนต์ประหยัดพลังงาน (Eco-car) และรถยนต์ขนาดเล็กคุณภาพสูง ซึ่งในส่วนของรถจักรยานยนต์ไทยมีการผลิตเป็นอันดับ 3 รองจากอินโดนีเซีย และเวียดนาม ดังนั้น หากเปิด AEC ซึ่งไทยควรจะรักษาฐานการผลิตขนาดเล็กที่มีคุณภาพสูง ฐานการผลิตรถจักรยานยนต์ขนาดใหญ่ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยออกไปตั้งฐานการผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วนในอาเซียน ซึ่งบทบาทของ Digital Economy ต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ ก็คือการนำไอซีที และดิจิทัลเทคโนโลยีนวัตกรรมต่าง ๆ เข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต การตลาด การทำธุรกรรมต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะช่วยเพิ่มมูลค่าของอุตสาหกรรมดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ทั้งจากรายจ่ายที่ลดได้ และรายได้จากผลิตภาพที่

เพิ่มขึ้น รวมถึงการทำการตลาดผ่านสื่อใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนและเวทีโลกได้

ซึ่งสอดคล้องกับที่ นายพรชัย รุจิประภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) ได้กล่าวไว้ว่า “หาก Digital Economy เกิดขึ้น เชื่อว่าอย่างน้อย ๆ จะสามารถเพิ่มรายได้ให้ได้ประมาณร้อยละ 30 ในแต่ละธุรกิจ จากการช่วยลดค่าใช้จ่าย ผ่านการซื้อขายวัตถุดิบได้ในราคายุติธรรมไปจนถึงสามารถต่อยอดธุรกิจได้” และ ดร.วรารณ สามโกเศศ ประธานกรรมการบริหารสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGA) ได้กล่าวว่า “Digital Economy จะช่วยผู้ผลิตเพราะ Supply ของผู้ผลิตจะสามารถหาได้ง่ายขึ้น และหาได้โดยที่ไม่ต้องมีการผูกขาดเพราะว่ามีแหล่งที่สามารถค้นได้จากอินเทอร์เน็ต ผู้ผลิตสามารถเลือกหา Supply ที่มีคุณภาพดี ราคาถูกได้จากแหล่งก่อนที่จะนำมาสู่การผลิต”

ซึ่งการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ก็เพื่อที่จะยกระดับฝีมือแรงงาน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและรองรับเทคโนโลยียานยนต์ในอนาคตที่จะมีเทคโนโลยีระดับสูงเพิ่มขึ้น ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยียานยนต์เพื่อสร้างมูลค่า (Value Creation) ให้เป็นเทคโนโลยีที่ขั้นสูงในระบบดิจิทัล รองรับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในยุค Internet of Things โดยให้ความสอดคล้องกับแผนแม่บทอุตสาหกรรมยานยนต์ ปี พ.ศ. 2555-2559 ส่งเสริมการพัฒนาาระบบสารสนเทศ และเพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมสร้างความมั่นคงทางวัตถุดิบต้นน้ำ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งยังเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยเฉพาะเหล็กและโลหะขั้นกลาง ซึ่งเป็นวัตถุดิบต้นน้ำที่สำคัญของอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ แล้วไปถึงการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการอีกด้วย

ดังนั้น จากการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์นั้น บริษัทจะต้องมีการเลือกใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับการทำงานของทางบริษัท ว่าสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อบริษัท ซึ่งหากนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในอุตสาหกรรมแล้วจึงจำเป็นต้องทำการวัดประสิทธิภาพและประเมินเทคโนโลยีว่าสามารถทำให้กระบวนการทำงานภายในองค์กรเป็นได้ตามเป้าหมายที่ทางบริษัทได้ตั้งเป้าหมายไว้ ดังนั้นผู้จัดทำวิจัยจึงสนใจในการศึกษาถึงแนวทางการประเมินวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยการนำเอาหลักการและแนวคิดของ TOPSIS MENTHOD มาใช้ในการประเมินผลและวัดประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านคุณภาพและปัจจัยด้านพนักงาน โดยปัจจัยเหล่านี้ถูกประยุกต์มาจากบทความและงานวิจัยเรื่องบทความวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง การใช้เทคโนโลยี ของ Kanokkorn Kumdeang (2558), บทความทรัพยากรทางเทคโนโลยี (Resources) ของสาขาการออกแบบและเทคโนโลยี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, เอกสารให้ความรู้เรื่องเกณฑ์ประเมินผล Enabler ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (2563) และเอกสารงานวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพเพื่อเตรียมความพร้อม เข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0

ของสถานประกอบการชั้นนำ ยานยนต์ไทยในระดับ First Tier ของสุภาวีย์ เซาว์พาณิชย์เจริญ และ สถาบันโอบาซานนท์ (2561) เข้ามาใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชั้นนำยานยนต์ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นงานวิจัยที่ศึกษาถึงแนวทางในการประเมินและวัดประสิทธิภาพของเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชั้นนำยานยนต์ในปัจจุบันนี้มีแนวทางอย่างไร

2. ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ TOPSIS

วิธีการ TOPSIS (Technique for Order Preference by Similarity to Ideal Solution) วิธีการ TOPSIS รู้จักกัน ในนามของวิธีการที่มีความน่าเชื่อถือวิธีการหนึ่งและถือเป็นอีกหนึ่งวิธีในการวิเคราะห์การตัดสินใจแบบหลายเกณฑ์เพื่อค้นหาทางเลือกที่ดีที่สุด โดยมีหลักการสำคัญ คือการพยายามหาทางเลือกที่มีสมรรถนะโดยรวมใกล้เคียงกับค่าที่ดีที่สุดในแต่ละเกณฑ์รวมทั้งต้องห่างไกล จากค่าที่แย่ที่สุดของแต่ละเกณฑ์เช่นกัน โดยการประยุกต์ใช้ TOPSIS นั้น ผู้วิเคราะห์ต้องให้ค่าน้ำหนัก ความสำคัญกับเกณฑ์ในการตัดสินใจของแต่ละเกณฑ์ (ธีรยุทธ มุลอง, 2561) โดยมีขั้นตอน การวิเคราะห์ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มของทางเลือกที่เป็นไปได้
2. กำหนดค่าถ่วงน้ำหนักความสำคัญ ของแต่ละเกณฑ์ให้อยู่ในช่วง 0-1 โดยเมื่อรวม ค่าถ่วงน้ำหนักของทุกข้อมูลแล้ว ต้องมีค่าเท่ากับ 1
3. ทำข้อมูลคุณลักษณะแต่ละชั้นข้อมูลให้เป็นมาตรฐาน (Standardization) หรือการทำ Normalization ด้วยการปรับข้อมูลของแต่ละเกณฑ์ที่อยู่ในหน่วยที่แตกต่างกันให้มีมาตรฐานเดียวกัน โดยสามารถทำการปรับได้หลายวิธีซึ่งอาจจะให้ผลการคำนวณที่แตกต่างกันออกไป เช่น การแปลงข้อมูลตามสัดส่วน (Proportional transformation) ซึ่งหากการปรับหน่วยนั้น เป็นการใช้กับเกณฑ์เชิง ผลประโยชน์จะต้องมีค่ายิ่งสูงยิ่งดี แต่หากเป็นเกณฑ์เชิงต้นทุนยิ่งมีค่าต่ำยิ่งดีโดยมีสมการในการปรับ ข้อมูลได้ดังสมการ

สมการสำหรับเกณฑ์เชิงผลประโยชน์

$$N_{ij} = \frac{y_{ij}}{y_{j-max}}$$

สมการสำหรับเกณฑ์เชิงต้นทุน

$$N_{ij} = \frac{y_{j-min}}{y_{ij}}$$

โดยที่ $i = 1, 2, \dots, m$ ทางเลือก

$j = 1, 2, \dots, n$ เกณฑ์

n_{ij} คือ ข้อมูลการประเมินผลที่ถูกปรับแล้วของทางเลือกที่ i เกณฑ์ที่ j

y_{ij} คือ ข้อมูลการประเมินผลในหน่วยดั้งเดิมของทางเลือกที่ i เกณฑ์ที่ j

y_{j-max} คือ ข้อมูลการประเมินผลในหน่วยดั้งเดิมที่มีค่ามากที่สุดของเกณฑ์ที่ j

y_{j-min} คือ ข้อมูลการประเมินผลในหน่วยดั้งเดิมที่มีค่าน้อยที่สุดของเกณฑ์ที่ j

4. คุณค่าถ่วงน้ำหนักของแต่ละชั้นข้อมูลกับข้อมูลเรื่องนั้นๆ โดยหลังจากข้อมูลของ ทุกทางเลือกของแต่ละเกณฑ์ถูกปรับค่ามาแล้วให้คุณข้อมูลทั้งหมดนั้นด้วยน้ำหนักความสำคัญของ แต่ละเกณฑ์ดังสมการนี้

$$V_{ij} = W_i \times N_{ij}$$

5. กำหนดค่าสูงสุดที่เป็นค่าในอุดมคติเชิงบวก (Positive ideal solution; PIS) คือ ค่าที่ดีที่สุดในแต่ละเกณฑ์เมื่อเปรียบเทียบกับทางเลือกทั้งหมดที่มีรวมถึงกำหนดค่าต่ำสุดที่เป็นค่า ในอุดมคติเชิงลบ (Negative ideal solution; NIS) คือค่าที่ดีที่สุดในแต่ละเกณฑ์เมื่อเปรียบเทียบกับ ทางเลือกทั้งหมดที่มีซึ่งการกำหนดค่า PIS และ NIS เป็นกำหนดค่าให้กับเกณฑ์ทั้งหมดที่ใช้ในการ ประเมิน โดยมีสมการกำหนดค่า ดังสมการ ดังนี้

$$PIS = \{PIS_1, PIS_2, \dots, PIS_n\}$$

และ

$$NIS = \{NIS_1, NIS_2, \dots, NIS_n\}$$

โดยที่ $PIS_j =$ ค่าที่มากที่สุดของ V_{ij} ทุกตัว ($V_{1j}, V_{2j}, \dots, V_{mj}$)

$PIS_j =$ ค่าที่น้อยที่สุดของ V_{ij} ทุกตัว ($V_{1j}, V_{2j}, \dots, V_{mj}$)

6. คำนวณระยะทางระหว่างค่าอุดมคติเชิงบวก (S_{PIS_i}) และค่าอุดมคติเชิงลบ (S_{NIS_i}) ของแต่ละทางเลือกจากสมการ ดังนี้

$$S_{PIS_i} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - PIS_j)^2}$$

และ

$$S_{NIS_i} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - NIS_j)^2}$$

7. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้เคียงแนวคิดในอุดมคติที่สุด (Closeness Coefficient: CC) ของแต่ละทางเลือกจากสมการดังนี้

$$CC_i = \frac{S_{NIS_i}}{S_{PIS_i} + S_{NIS_i}}$$

8. เรียงลำดับทางเลือกทั้งหมดตามค่า CC_i โดยทางเลือกที่ดีที่สุดคือทางเลือกที่มี ค่า CC_i มากที่สุด

3. การดำเนินงาน

การศึกษา แนวทางการประเมินประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยใช้หลักการ TOPSIS METHOD กรณีศึกษาเขตพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทย ก่อนอื่นต้องการกำหนดปัจจัยหลักและปัจจัยรองที่ใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์นั้น เพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการศึกษา ซึ่งสามารถทำได้ด้วยการศึกษารวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยหลักและปัจจัยรองที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน หลังจากนั้นจึงจัดทำแบบสอบถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทำการวินิจฉัย ซึ่งในที่สุดก็จะได้ผลเป็นน้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัย ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสรุปผลเรียงลำดับถึงความสำคัญของแต่ละปัจจัยที่เป็นวิธีในการประเมินและวัดประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรม ขั้นตอนการศึกษาวិธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพของใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ มีขั้นตอนดังนี้

บททวนงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกปัจจัยหลักและปัจจัยรอง และทำการเลือกปัจจัยที่นำมาศึกษา

จากการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดปัจจัยจากบทความและวิจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบทความวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง การใช้เทคโนโลยี ของ Kanokkorn Kumdeang (2558), บทความทรัพยากรทางเทคโนโลยี (Resources) ของสาขาการออกแบบและเทคโนโลยี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, เอกสารให้ความรู้เรื่องเกณฑ์ประเมินผล Enabler ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (2563) และเอกสารงานวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพเพื่อเตรียมความพร้อม เข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 ของสถานประกอบการชิ้นส่วน ยานยนต์ไทยในระดับ First Tier ของสุภาวัลย์ เชาวน์พาณิชย์เจริญ และ สถาพร โอภาสานนท์ (2561) จึงทำให้ผู้วิจัยได้นำปัจจัยจากบทความและวิจัยที่ศึกษาข้างต้น มาประยุกต์และเป็นตัวอย่าง

ที่ใช้ในการกำหนดปัจจัยหลักและปัจจัยรองที่ใช้ในการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีเข้ามาในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการกำหนดปัจจัยหลักและปัจจัยรองที่นำมาศึกษาและวิเคราะห์ผล ได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3-3 ตารางแสดงการกำหนดปัจจัยของทางเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาการศึกษา

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรอง
ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร	1. ต้นทุนรวมการปฏิบัติงานลดลง 2. ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในภาพรวม 3. ส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น
ปัจจัยด้านการปฏิบัติงาน	1. การเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยเวลา 2. เวลาในการปฏิบัติงานลดลง 3. มีความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการปฏิบัติงาน
ปัจจัยด้านคุณภาพ	1. คุณภาพของผลิตภัณฑ์ 2. คุณภาพกระบวนการทำงาน 3. คุณภาพการตรวจสอบการปฏิบัติงานย้อนกลับ
ปัจจัยด้านพนักงาน	1. ลดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน 2. ลดความผิดพลาดในการทำงาน

เครื่องมือการวิจัย

ผู้ทำวิจัยใช้เครื่องมือที่เป็น แบบสอบถามออนไลน์ Google Form เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการประเมินปัจจัยในแต่ละข้อ โดยแต่ละข้อ ที่สอบถามจะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นตัวแปรการแปลงตัวแปรภาษาของ นิวโตรโซฟิกเซต ซึ่งประยุกต์มาจากวิจัยเรื่องการพัฒนาวิธีการตัดสินใจแบบหลายหลักเกณฑ์ปรับใหม่เพื่อเลือกที่พักรีสอร์ต ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน ของชัยยา น้อยนารถ (2562) ผู้ทำวิจัยจึงแบ่งเนื้อหาในแบบสอบถามออกเป็นทั้งหมด 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชื่อหน่วยงาน ชื่อ-สกุล ตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามแบบตัวเลือกซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้การประเมินลำดับความสำคัญของปัจจัยถูกตั้งขึ้นให้เป็นเกณฑ์ในการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีภายในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำวิจัย จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินทางเลือกโดยหลังจากเก็บข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงปริมาณทั้งในส่วนของน้ำหนักการให้ความสำคัญ และคะแนนของเกณฑ์แต่ละข้อที่จำแนกตามปัจจัยที่ตั้งไว้ มาทำการวิเคราะห์โดย TOPSIS MENTHOD ซึ่งจะทำให้การวิเคราะห์ได้จากการนำผลลัพธ์ในแบบสอบถามมาคำนวณ ซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

1. สร้างเมทริกซ์การตัดสินใจ เมทริกซ์ $D_{m \times x}$ มีขนาด $m \times n$

โดยที่ สมาชิกของเมทริกซ์ x_{ij} หมายถึงระดับความสำคัญของแต่ละปัจจัย i ตามมุมมองของแต่ละปัจจัย j โดยกำหนดให้ $i = 1, \dots, m$ และ $j = 1, \dots, n$ เมทริกซ์การตัดสินใจที่สร้างขึ้นแสดงตามสมการดังต่อไปนี้

$$D_{m \times x} = \begin{matrix} & C_1 & C_2 & \dots & C_n \\ \begin{matrix} A_1 \\ A_2 \\ \vdots \\ A_m \end{matrix} & \begin{bmatrix} X_{11} & X_{12} & \dots & X_{1n} \\ X_{21} & X_{22} & \dots & X_{2n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ X_{m1} & X_{m2} & \dots & X_{mn} \end{bmatrix} \end{matrix}$$

2. สร้างนอร์มอลไลซ์เมทริกซ์การตัดสินใจ

ทำการปรับข้อมูลของแต่ละปัจจัยจากหน่วยที่แตกต่างกันให้เป็นหน่วยหรือมาตรฐานเดียวกันโดยในการปรับหน่วยจะแตกต่างกันระหว่างเกณฑ์เชิงผลประโยชน์ (ยิ่งมีค่าสูงยิ่งดี) และเกณฑ์เชิงต้นทุน (ยิ่งมีค่าต่ำยิ่งดี) กำหนดให้ R เป็นนอร์มอลไลซ์เมทริกซ์ หรือเมทริกซ์การปรับข้อมูลปกติและ R_{ij} เป็นสมาชิก ของเมทริกซ์ซึ่งนอร์มอลไลซ์เมทริกซ์ ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังสมการต่อไปนี้

$$R = [r_{ij}]_{m \times x}, r_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m x^2_{ij}}} \text{ เมื่อ } i = 1, 2, \dots, m \text{ และ } j = 1, 2, \dots, n$$

3. สร้างเมทริกซ์การตัดสินใจถ่วงน้ำหนัก

กำหนดให้ w_j เป็นน้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัย j จากนั้นนำน้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัยคูณกับข้อมูลในแต่ละสมรรถกตั้งนั้นเมทริกซ์การตัดสินใจถ่วงน้ำหนัก (v) และสมาชิกของเมทริกซ์ (v_{ij}) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังสมการต่อไปนี้

$$V = [v_{ij}]_{m \times x}, v_{ij} = w_r \times r_{ij}$$

4. กำหนดค่าอุดมคติเชิงบวกและเชิงลบ

การหาค่าอุดมคติเชิงบวก (positive ideal solution, PIS or A^+) และค่าอุดมคติเชิงลบ (negative ideal solution, NIS or A^-) ซึ่งสามารถคำนวณได้ดังสมการต่อไปนี้

$$A^+ = (v_1^+, v_2^+, \dots, v_n^+) \text{ และ } A^- = (v_1^-, v_2^-, \dots, v_n^-)$$

$$\text{เมื่อ } v_j^+ = \{ \max(v_{ij}) \text{ if } j \in J^+; \min(v_{ij}) \text{ if } j \in J^- \}$$

$$v_j^- = \{ \max(v_{ij}) \text{ if } j \in J^-; \min(v_{ij}) \text{ if } j \in J^+ \}$$

เมื่อ J^+ และ J^- เป็นเกณฑ์เชิงผลประโยชน์และ เกณฑ์เชิงต้นทุน (criterion benefit and cost)

ตามลำดับ

5. คำนวณระยะห่างจากค่าอุดมคติเชิง บวกและเชิงลบของแต่ละทางเลือก

1.1 ระยะห่างจากค่าอุดมคติเชิงบวก สามารถคำนวณ โดยใช้สมการดังต่อไปนี้

$$S_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j^+ - v_{ij})^2}, i = 1, 2, 3, \dots, m$$

1.2 ระยะห่างจากค่าอุดมคติเชิงลบ สามารถคำนวณ โดยใช้สมการดังต่อไปนี้

$$S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j^- - v_{ij})^2}, i = 1, 2, 3, \dots, m$$

6. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุด (Closeness Coefficient weight: ccw_i^*) คำนวณค่า ccw_i^* ของแต่ละทางเลือกโดยใช้สมการดังต่อไปนี้

$$ccw_i = \frac{S_i^-}{(S_i^- + S_i^+)}, 0 \leq ccw_i \leq 1$$

จากนั้นจัดลำดับของทางเลือกตามค่า ccw_i ทางเลือก ที่เหมาะสมที่สุดจะมีค่า ccw_i มากที่สุด หรือ ccw_i^* ส่วน ทางเลือกที่มีค่า ccw_i น้อยกว่าจะมีความเหมาะสมน้อยกว่า

4. ผลการศึกษา

การคำนวณครั้งนี้เป็นการศึกษาว่า ปัจจัยใดที่ใช้ในการวัดประสิทธิภาพและประเมินการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ มากที่สุดและในปัจจัยนั้นๆ มีปัจจัยรองใดที่มักถูกใช้ในการวัดและประเมินประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมนี้ได้ โดยการคำนวณนั้นใช้วิธีการคำนวณตามแนวคิด TOPSIS MENTHOD ซึ่งมีข้อมูลที่สรุปจากแบบสอบถามเพื่อใช้ในการคำนวณได้ดังนี้

คำนวณหาค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา

ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร

- ต้นทุนรวมการปฏิบัติงานลดลง 9.13
- ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในภาพรวม 8.75
- ส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น 9.63

ปัจจัยด้านปฏิบัติงาน

- การเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยเวลา 9.88
- เวลาในการปฏิบัติงานลดลง 9.75
- มีความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการปฏิบัติงาน 9.75

ปัจจัยด้านคุณภาพ

- คุณภาพของผลิตภัณฑ์ 9.63
- คุณภาพกระบวนการทำงาน 9.63
- คุณภาพการตรวจสอบการปฏิบัติงานย้อนกลับ 8.88

ปัจจัยด้านพนักงาน

- ลดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน 9.50
- ลดความผิดพลาดในการทำงาน 9.63

คำนวณหาค่าน้ำหนักของแต่ละปัจจัย

ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร

- ต้นทุนรวมการปฏิบัติงานลดลง 0.33
- ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในภาพรวม 0.32
- ส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น 0.35

ปัจจัยด้านปฏิบัติงาน

- การเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยเวลา 0.34

- เวลาในการปฏิบัติงานลดลง 0.33
- มีความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการปฏิบัติงาน 0.33

ปัจจัยด้านพนักงาน

- ลดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน 0.50
- ลดความผิดพลาดในการทำงาน 0.50

สร้างเมทริกซ์การตัดสินใจ

$$D_{m \times x} = \begin{bmatrix} 9.13 & 8.75 & 9.63 \\ 9.88 & 9.75 & 9.75 \\ 9.63 & 9.63 & 8.88 \\ 9.50 & & 9.63 \end{bmatrix}$$

สร้างนอร์มอลไลซ์เมทริกซ์การตัดสินใจ

จากสูตร $\sqrt{\sum_{i=1}^m x^2_{ij}}$ จะได้

$$B = \sqrt{9.13^2 + 9.88^2 + 9.63^2 + 9.5^2} = 19.08$$

$$C = \sqrt{8.75^2 + 9.75^2 + 9.63^2 + 9.63^2} = 18.90$$

$$D = \sqrt{9.63^2 + 9.75^2 + 8.88^2} = 16.33$$

จากสูตร $\frac{r_{ij}}{\sqrt{\sum_{i=1}^m x^2_{ij}}}$ จะได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางการคำนวณหาค่านอร์มอลไลซ์เมทริกซ์การตัดสินใจ

ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา	ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัย		
ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร	ต้นทุนรวมการปฏิบัติงานลดลง	ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในภาพรวม	ส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น
	9.13/19.08=0.48	8.75/18.90=0.46	9.63/16.33=0.59
ปัจจัยด้านปฏิบัติงาน	การเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยเวลา	เวลาในการปฏิบัติงานลดลง	มีความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการปฏิบัติงาน
	9.88/19.08=0.52	9.75/18.90=0.52	9.75/16.33=0.60
ปัจจัยด้านคุณภาพ	คุณภาพของผลิตภัณฑ์	คุณภาพกระบวนการทำงาน	คุณภาพการตรวจสอบการปฏิบัติงานย้อนกลับ
	9.63/19.08=0.50	9.63/18.90=0.51	8.88/16.33=0.54
ปัจจัยด้านพนักงาน	ลดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน	ลดความผิดพลาดในการทำงาน	
	9.5/19.08=0.50	9.63/18.90=0.51	

สร้างเมทริกซ์การตัดสินใจถ่วงน้ำหนัก โดยใช้สูตร $v_{ij} = w_r \times r_{ij}$

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการคำนวณเมทริกซ์การตัดสินใจถ่วงน้ำหนัก

ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา	ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัย		
ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร	ต้นทุนรวมการปฏิบัติงานลดลง	ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในภาพรวม	ส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น
	0.33*0.48=0.16	0.32*0.46=0.15	0.35*0.59=0.21
ปัจจัยด้านปฏิบัติงาน	การเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยเวลา	เวลาในการปฏิบัติงานลดลง	มีความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการปฏิบัติงาน
	0.34*0.52=0.17	0.33*0.52=0.17	0.33*0.60=0.20
ปัจจัยด้านคุณภาพ	คุณภาพของผลิตภัณฑ์	คุณภาพกระบวนการทำงาน	คุณภาพการตรวจสอบการปฏิบัติงานย้อนกลับ
	0.34*0.50=0.17	0.34*0.51=0.17	0.32*0.54=0.17
ปัจจัยด้านพนักงาน	ลดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน	ลดความผิดพลาดในการทำงาน	
	0.5*0.50=0.25	0.5*0.51=0.26	

กำหนดค่าอุดมคติเชิงบวกและเชิงลบ

โดยคำนวณจากสมการ $A^+ = (v_1^+, v_2^+, \dots, v_n^+)$ และ $A^- = (v_1^-, v_2^-, \dots, v_n^-)$

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าอุดมคติเชิงบวกและเชิงลบ

ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา	ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัย		
ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไร	ต้นทุนรวมการปฏิบัติงานลดลง	ผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในภาพรวม	ส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มขึ้น
	0.16	0.15	0.21
ปัจจัยด้านปฏิบัติงาน	การเพิ่มขึ้นของผลผลิตต่อหน่วยเวลา	เวลาในการปฏิบัติงานลดลง	มีความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการปฏิบัติงาน
	0.17	0.17	0.20
ปัจจัยด้านคุณภาพ	คุณภาพของผลิตภัณฑ์	คุณภาพกระบวนการทำงาน	คุณภาพการตรวจสอบการปฏิบัติงานย้อนกลับ
	0.17	0.17	0.17
ปัจจัยด้านพนักงาน	ลดความเหนื่อยล้าจากการทำงาน	ลดความผิดพลาดในการทำงาน	
	0.25	0.26	

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าอุดมคติเชิงบวกและเชิงลบ (ต่อ)

ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา	ค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัย		
Ideal best (v_j^+)	0.25	0.26	0.21
Ideal worst (v_j^-)	0.16	0.15	0.17

คำนวณระยะห่างจากค่าอุดมคติเชิง บวกและเชิงลบของแต่ละทางเลือก ระยะห่างจากค่าอุดมคติเชิงบวก สามารถคำนวณโดย โดยใช้สมการดังต่อไปนี้

$$S_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j^+ - v_{ij})^2}$$

จะได้

$$S_1^+ = \sqrt{(0.16 - 0.25)^2 + (0.15 - 0.26)^2 + (0.21 - 0.21)^2} = 0.14$$

$$S_2^+ = \sqrt{(0.17 - 0.25)^2 + (0.17 - 0.26)^2 + (0.20 - 0.21)^2} = 0.11$$

$$S_3^+ = \sqrt{(0.17 - 0.25)^2 + (0.17 - 0.26)^2 + (0.17 - 0.21)^2} = 0.12$$

$$S_4^+ = \sqrt{(0.25 - 0.25)^2 + (0.26 - 0.26)^2} = 0.00$$

ระยะห่างจากค่าอุดมคติเชิงลบ สามารถคำนวณโดยอ้างอิงค่าข้อมูล โดยใช้สมการดังต่อไปนี้

$$S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_j^- - v_{ij})^2}$$

จะได้

$$S_1^- = \sqrt{(0.16 - 0.16)^2 + (0.15 - 0.15)^2 + (0.21 - 0.17)^2} = 0.03$$

$$S_2^- = \sqrt{(0.17 - 0.16)^2 + (0.17 - 0.15)^2 + (0.20 - 0.17)^2} = 0.04$$

$$S_3^- = \sqrt{(0.17 - 0.16)^2 + (0.17 - 0.15)^2 + (0.17 - 0.17)^2} = 0.03$$

$$S_4^- = \sqrt{(0.25 - 0.16)^2 + (0.26 - 0.15)^2} = 0.14$$

คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุด โดยใช้สูตร $ccw_i = \frac{S_i^-}{(S_i^- + S_i^+)}$

$$ccw_1 = \frac{0.03}{(0.03 + 0.14)} = 0.20$$

$$ccw_2 = \frac{0.04}{(0.04 + 0.11)} = 0.26$$

$$ccw_3 = \frac{0.03}{(0.03 + 0.12)} = 0.21$$

$$ccw_4 = \frac{0.14}{(0.14 + 0.00)} = 1$$

5. สรุปผลการดำเนินงาน

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มักใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งทางผู้จัดทำวิจัยได้ทำการกำหนดปัจจัยที่ใช้ศึกษาขึ้นมาทั้งหมด 4 ปัจจัยหลัก และ 11 ปัจจัยรอง และจากการนำค่าของข้อมูลของแต่ละปัจจัยมาคำนวณตามขั้นตอนของ TOPSIS MENTHOD แล้วนั้น พบว่าในแต่ละปัจจัยนั้นมีค่าความสำคัญดังนี้คือดังนี้ คือ ปัจจัยด้านพนักงานมีค่าความสำคัญจากคำนวณเท่ากับ 1 ปัจจัยด้านการปฏิบัติงานมีค่าความสำคัญจากคำนวณเท่ากับ 0.26 ปัจจัยด้านคุณภาพมีค่าความสำคัญจากคำนวณเท่ากับ 0.21 ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไรมีค่าความสำคัญจากคำนวณเท่ากับ 0.20 ตามลำดับ

ดังนั้นจากการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งได้นำ TOPSIS MENTHOD เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เหมาะสมต่อนำมาใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์มากที่สุดจากการหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดคือ ปัจจัยด้านพนักงานซึ่งสามารถหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดเท่ากับ 1 และปัจจัยที่เหมาะสมต่อนำมาใช้ในการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์น้อยที่สุดจากการหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดคือ ปัจจัยด้านต้นทุน-กำไรซึ่งสามารถหาค่าสัมประสิทธิ์ที่ใกล้ค่าอุดมคติที่สุดเท่ากับ 0.20

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์จากการใช้ TOPSIS MENTHOD เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์ในแต่ละปัจจัยนั้น ผลสรุปจากการศึกษาในครั้งนี้คือการที่จะนำปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ต้องหาข้อมูลแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ สอดคล้องกับการศึกษาของวิจัยด้วย ไม่สามารถคิดขึ้นมาเองได้เนื่องจากอาจทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มีความแม่นยำและครอบคลุมต่องานวิจัยที่ทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษา

งานวิจัยเรื่องการศึกษาวิธีการประเมินและวัดประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีในอุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยใช้ TOPSIS MENTHOD เข้ามาวิเคราะห์ ซึ่งงานวิจัยเรื่องนี้เหมาะแก่การนำไปใช้ในบริษัทที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ภายในองค์กร เนื่องมาจากสามารถใช้วิจัยนี้เป็นวิจัยตัวอย่างที่ใช้ในการดัดแปลงเพื่อประเมินและวัดประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีภายในองค์กร ว่าการใช้เทคโนโลยีภายในองค์กรนั้นเพิ่มประสิทธิภาพด้านใดบ้างขององค์กร ทำให้การทำงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นหรือเท่าเดิม นอกเหนือจากบริษัทที่มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ภายในองค์กรแล้วยังสามารถนำงานวิจัยเรื่องนี้ไปตัวอย่างในการวิเคราะห์หาผลต่างๆ ที่ต้องการทราบถึงความสำคัญ ความคุ้มค่า อาทิเช่นการนำเอาเป็นตัวอย่างสำหรับการหาว่าซัพพายเออร์เจ้าในใดทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าถูกที่สุดหรือคุ้มทุนมากที่สุด เป็นต้น

แต่เนื่องด้วยวิจัยเรื่องนี้เป็นเพียงการศึกษาถึงปัจจัยบางส่วนเท่านั้นที่นำมาวิเคราะห์ผลการศึกษา ดังนั้นจึงถือได้ว่ายังมีข้อเสียอยู่ หากจะนำวิจัยเรื่องนี้ไปใช้ต่อต้องทำการปรับปรุงในเรื่องปัจจัย ต้องมีการเพิ่มปัจจัยมากกว่านี้และต้องควบคุมเจาะจงในเรื่องนั้น ๆ ที่จะทำการศึกษา

6. กิตติกรรมประกาศ

โครงการสหกิจศึกษานี้จะสำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิภาพรณ อนันต์พลศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้องตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่อย่างดียิ่งเสมอมา ส่งผลให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

และผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมตอบแบบสอบถาม ส่งผลให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

7. เอกสารอ้างอิง

- ชัยยา น้อยนารถ. (2562). การพัฒนาวิธีการตัดสินใจแบบหลายหลักเกณฑ์ปรับใหม่เพื่อเลือกที่พักโฮมสเตย์ในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวอันดามัน. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญาวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ธีรยุทธ มุเล็ง. (2561). การตัดสินใจเลือกที่ตั้งศูนย์กระจายสินค้าเกษตรในจังหวัดยะลาด้วยวิธี FUZZY TOPSIS LOCATION DECISION-MAKING OF AGRICULTURAL DISTRIBUTION CENTER IN YALA PROVINCE WITH FUZZY TOPSIS METHOD. (วิทยานิพนธ์-วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน, วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- นิธิเดช คุณาทองสัมฤทธิ์. (2560). การเลือกเส้นทางขนส่งสินค้าที่เหมาะสมโดยการวิเคราะห์การตัดสินใจหลายหลักเกณฑ์. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร, 11(1), 142.
- ศศมน มั่นทะเลและชริกา คันธา. (2562). การหาเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการคัดเลือกสถานที่สำหรับสร้างสถานีขนถ่ายมูลฝอยย่อย โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ ลำดับชั้น. วารสารพัฒนาสังคม, 22(2), 170-174.
- สาขาการออกแบบและเทคโนโลยี สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. บทความทรัพยากรทางเทคโนโลยี (Resources). [เว็บไซต์]. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2564. จาก <http://designtechnology.ipst.ac.th>.
- สุภาวัลย์ เชาวน์พาณิชย์เจริญและสถาพร โอภาสานนท์. (2561). การพัฒนาตัวชี้วัดประสิทธิภาพเพื่อเตรียม

ความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรม 4.0 ของสถานประกอบการชิ้นส่วน ยานยนต์ไทยในระดับ First Tier. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 41(161), 23.

อภิรดี สรวีสูตร.(2559).การตัดสินใจแบบหลายหลักเกณฑ์: เปรียบเทียบแนวคิดและวิธีการระหว่าง SAW AHP และ TOPSIS. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 8(2), 85-89.

Digital Economy กับอุตสาหกรรมยานยนต์. (2558). [เว็บไซต์]. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2564. จาก <http://www.thaiauto.or.th>

Paphatsorn Boonsut. (2558). การใช้เทคโนโลยีในระดับประเทศหรือผู้ประกอบการ. [เว็บไซต์]. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2564. จาก <https://praphatsornnongben.wixsite.com>.

Tris corporation. (2563). เกณฑ์ประเมินผล Enabler ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล. สืบค้นเมื่อ 3 กันยายน 2564. จาก <http://wise.co.th/wise/References>.

VEF GROUP. (2560). เทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรม4.0. [เว็บไซต์]. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2564. จาก <http://xn--40-lqi9evcla7cjr1dyd.com/page22.html>.

Wanna Yongpisanphob. (2563). แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมปี 2563-65: อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์. [บทความ]. สืบค้นเมื่อ 2 กรกฎาคม 2564. จาก <https://www.krungsri.com>.